

Poznań, dnia 10 września 2018 r.

dr hab. Paweł Churski, prof. UAM
Zakład Analizy Regionalnej
Instytut Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej
Wydział Nauk Geograficznych i Geologicznych
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza

**Recenzja rozprawy doktorskiej mgr. Klaudii Peszat:
„Proces przedsiębiorczego odkrywania w regionach peryferyjnych
Polski w kontekście koncepcji inteligentnej specjalizacji”
przygotowanej
na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych
Uniwersytetu Warszawskiego
(promotor: dr hab. Wojciech Dziemianowicz, prof. UW)**

Specjalizacja znajduje powszechne zastosowanie we współczesnych nurtach programowania polityki rozwoju zmierzającej do zmniejszania skali różnicowań regionalnych. Wykorzystanie koncepcji specjalizacji w polityce rozwoju zakłada odchodzenie od tradycyjnych, wąskich ujęć sektorowych na rzecz szerszego ujęcia opierającego się na poszukiwaniu integrujących walorów terytoriów. Nie można zapominać, że specjalizacja w tych rozważaniach stanowi jedynie jeden z wielu elementów szerszej dyskusji, której ramy określają poszukiwania efektywnych metod i instrumentów przeciwdziałania postępującej dywergencji regionalnej określonych

ul. Bogumiła Krygowskiego 10, Collegium Geographicum, 61-680 Poznań
tel. +48 61 829 61 58, fax +48 61 829 61 27
chur@amu.edu.pl

z jednej strony nurtem *space-neutral policies*, a z drugiej strony nurtem *place-based policies*. W tym pierwszym uwagę koncentruje się na usuwaniu barier ograniczających swobodną mobilność czynników produkcji z obszarów rdzeniowych na peryferia. W tym drugim podkreśla się występowanie *underdevelopment traps* związanych ze specyfiką lokalnych zasobów, które determinują niesprawność lokalnych rynków, co bez ukierunkowanej zgodnie z tą specyfiką interwencji może prowadzić do trwałej stagnacji i wykluczenia. Ostatnia dekada praktyki światowej polityki rozwoju, zmierzającej do zmniejszenia skali różnic rozwojowych występujących na różnych poziomach terytorialnych w przestrzeni, w większym stopniu stara się wykorzystać nurt *place-based policies*. Dotyczyło to zarówno podjętych reform unijnej polityki spójności po 2013r., jak również ukierunkowania strategii rozwoju poza Europą, czego dowodem były np. założenia polityki rozwoju administracji Prezydenta Baracka Obamy w USA. Specjalizacja w tym sposobie realizacji interwencji rozwojowej staje się narzędziem koncentrowania działalności wokół posiadanych (realnych), prawdopodobnych do wykorzystania (uśpionych) lub też możliwych do odzyskania (zmarnotrawionych) specyficznych dla każdego terytorium zasobów. Zgodnie z podejściem *place-based policy* ukierunkowanie interwencji na w ten sposób specyficznie dla każdego terytorium skoncentrowanych ekonomicznie oraz zaglomerowanych przestrzennie aktywnościach prowadzi do poprawy skuteczności i efektywności polityki spójności. Specjalizacja inteligentna (*smart specialization*) postaje w tym kontekście instrumentem programowania tak rozumianej interwencji, dzięki któremu poszukuje się szczególnych, specyficznych zasobów dla każdego terytorium budując na ich wykorzystaniu trwałe przewagi konkurencyjne. Na tym tle temat i zakres ocenianej pracy należy uznać za aktualny i ważny. Wpisuje się ona bowiem w dyskurs naukowy oraz praktykę wykorzystania koncepcji *smart specialization* prof. Dominiqua Foraya i jego Zespołu, jako jednego z instrumentów wdrażania podejścia *place-based policy* do realizacji celów polityki spójności Unii Europejskiej w perspektywie budżetowej 2014-2020. Jego specyfika polega na obligatoryjnym (warunkowość *ex-ante*) poszukiwaniu przez regiony państw członkowskich zasobów szczególnie istotnych ze względu na ich znaczenie na obecnym etapie rozwoju gospodarki, które były, są lub mogą być wykorzystane dla efektywnego i trwałego wsparcia procesów rozwoju społeczno-gospodarczego w regionie. Obligatoryjność ta stanowi niestety źródło wielu nieprawidłowości, często prowadzących do daleko idących uproszczeń skutkujących trwałymi błędami i brakiem

oczekiwanych rezultatów, co w przypadku doświadczeń polskiej polityki regionalnej oraz polskich regionów jest niestety bardzo częste. W tym kontekście, moim zdaniem, podjęcie przedmiotowe tematu oraz uzyskane w efekcie zrealizowanych badań wyniki mogą być bardzo wartościowe zarówno z punktu widzenia ich znaczenia teoretyczno-metodologicznego jak i możliwości zastosowania empiryczno-aplikacyjnego.

Praca łącznie liczy 225 stron, w tym 175 stron tekstu. Treść pracy wzbogaca 29 tabel, 33 wykresy, 8 map oraz 9 rycin, a także 4 załączniki, w tym obejmujące część ze wskazanych tabel. Bibliografia zawarta na stronach 176 – 195 obejmuje blisko 300 pozycji literatury, która mogła być, ale nie została usystematyzowana w główne kategorie, przykładowo: prace naukowe, raporty i opracowania, źródła prawa, etc. W strukturze źródeł jedynie 20% stanowią źródła zagraniczne (w tym prace naukowe oraz dokumenty strategiczno-programowe i raporty). Warto jednak podkreślić, że ten relatywnie niski udział, przy dużej liczbie wszystkich pozycji bibliografii, oznacza co najmniej 60 źródeł zagranicznych, co należy uznać za relatywnie bogaty ich przegląd.

Praca składa się z czterech rozdziałów poprzedzonych wstępem i zakończonych podsumowaniem. W ramach wprowadzenia Autorka uzasadnia podjęcie tematu, przedstawia cel pracy, pytania i hipotezy badawcze oraz prezentuje metodykę i źródła informacji wykorzystane w badaniu. Rozdział drugi dotyczy teoretycznych podstaw koncepcji inteligentnej specjalizacji. W jego ramach dokonuje się analizy genezy i założeń przedmiotowej koncepcji, określa się relacje jej założeń do innych ujęć teoretycznych, a w sposób szczególny, ze względu na temat pracy, prezentuje się podstawy przedsiębiorczego odkrywania jako jednego z ważnych jej składników oraz podsumowuje się przeprowadzoną analizę definiując wnioski z dokonanego przeglądu teorii i koncepcji teoretycznych. Rozdziały trzeci i czwarty prezentują wykorzystanie omawianej koncepcji w praktyce odpowiednio europejskiej i polskiej polityki gospodarczej. W rozdziale trzecim Autorka analizuje ewolucję polityki innowacji w Unii Europejskiej oraz precyzuje wykorzystanie koncepcji inteligentnych specjalizacji w dokumentach europejskich. W rozdziale czwartym analiza koncentruje się na polskich doświadczeniach wykorzystujących przedmiotową koncepcję. Prezentowane treści uporządkowane są w układzie rozpatrywanych poziomów przestrzennych: krajowego, ponadregionalnego, regionalnego oraz odpowiadającego zakresowi przestrzennemu analizy w ocenianej pracy układowi regionalnemu Polski Wschodniej. Rozdział piąty,

stanowiący zasadniczą część ocenianej pracy zawiera wyniki analizy dotyczącej procesu kształtowania inteligentnych specjalizacji w regionach Polski Wschodniej. Został on podzielony na dwa podrozdziały odpowiadające przyjętym założeniom teoretycznym odnoszącym się do analizy zakorzenienia oraz otwartości analizowanych obszarów w relacji do przebiegu procesu przedsiębiorczego odkrywania ich specjalizacji. Całość pracy kończy podsumowanie, zawierające decyzję Autorki na temat weryfikacji postawionych na wstępie hipotez badawczych oraz wnioski końcowe, w tym rekomendacje. Układ pracy, jej objętość oraz proporcje poszczególnych części należy uznać za poprawne.

Analiza zawartości poszczególnych części pracy pozwala na zwrócenie uwagi na jej silne strony, jak również prowadzi do identyfikacji pewnych jej niedoskonałości.

W rozdziale - *Wprowadzenie* – Autorka na wstępie w bardzo syntetyczny sposób uzasadnia wybór problematyki badania oraz przedstawia cel i hipotezy badawcze. Cel pracy został określony jako „ocena wdrażania koncepcji inteligentnej specjalizacji w polskich województwach peryferyjnych (najślabiej rozwiniętych): lubelskim, podkarpackim, podlaskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim”. Tak sformułowany cel główny, bez jego uszczegółowienia w formie celu/celów metodologicznych i poznawczych, w mojej ocenie budzi pewien niedosyt. Co prawda próbę uszczegółowienia celu stanowią sformułowane trzy hipotezy: jedna główna i dwie szczegółowe, ale według mnie stanowią one dowód na możliwość, a nawet konieczność sformułowania w ocenianej pracy, obok celu poznawczego również celów metodologicznych. Trzecia część wprowadzenia zawiera podrozdział prezentujący metodykę badań oraz źródła informacji. Sposób jego redakcji oceniam krytycznie. Stanowi on de facto katalog metod badawczych który został opisany w formie syntetycznych (wyjątek stanowi opis metod ilościowych, który poprzedza szeroka analiza źródeł statystycznych) akapitów sygnalizujących ich zakres i zastosowanie w pracy. Dopiero na końcu omawianej części pracy Autorka sygnalizuje uporządkowanie przedmiotowych informacji w formie schematu postępowania badawczego przedstawionego na rycinie 1 (str. 15). Rycina ta w mojej ocenie przedstawia zastosowanie metod badawczych do weryfikacji dwóch hipotez szczegółowych a nie całościowy proces postępowania badawczego przeprowadzony w ocenianej pracy.

Wskazane deficyty, w mojej ocenie, obniżają czytelność i utrudniają odbiór ocenianej pracy, wpływając negatywnie na jej wartość poznawczą.

Rozdział drugi – *Teoretyczne podstawy koncepcji inteligentnej specjalizacji* – zgodnie z tytułem zawiera prezentację genezy koncepcji stanowiącej podstawę analizy w ocenianej pracy oraz przegląd podstaw teoretycznych z nią związanych. Punktem wyjścia jest prezentacja źródeł i założeń koncepcji inteligentnej specjalizacji, która stanowi podstawę dla dalszych rozważań. Następnie Autorka dokonuje przeglądu relacji podstawowej dla badania koncepcji inteligentnej specjalizacji z innymi ujęciami teoretycznymi. Ta wartościowa część pracy, w mojej ocenie, nie została wystarczająco uporządkowana. Według mnie brakuje w niej wstępnych założeń, które powinny stanowić podstawę porządkującą dla przeprowadzonej analizy. Powinny one dotyczyć zarówno procesów i ich mechanizmów, które są związane z występowaniem zjawiska specjalizacji, jak również poziomów przestrzennych w których obserwuje się te prawidłowości. Próba systematyzacji przeprowadzonej analizy w układzie trzech kluczowych zagadnień: specjalizacji, innowacji i wymiaru regionalnego, w mojej ocenie nie jest wystarczająca. Nie podważając ich wewnętrznej wartości, zwłaszcza w zakresie usystematyzowania podstaw teoretycznych innowacji, zwracam uwagę na asymetryczność szczegółowości przeprowadzonej analizy. Wydaje się ona daleko niewystarczająca, zwłaszcza w zakresie wymiaru regionalnego i jego specyfiki na obszarach peryferyjnych, który ze względu na temat pracy i ze względu na fakt, że praca przygotowana została w zakresie Nauk o Ziemi w dyscyplinie geografia, dla której wymiar przestrzenny jest podstawowy, powinien być bardziej wyeksponowany i uszczegółowiony. Praca odnosi się bowiem do procesu zachodzącego w regionach ekonomicznych obszarów peryferyjnych. Zastosowanie w pracy w szerszym wymiarze teorii regionu ekonomicznego oraz specyfiki jego funkcjonowania w obszarach peryferyjnych, w mojej ocenie mogłoby stanowić jedną z podstaw usystematyzowania przeprowadzonego w pracy badania. Ze względu na zakres pracy szczególnie dużo miejsca w omawianym rozdziale teoretycznym Autorka poświęciła analizie wybranych aspektów procesu przedsiębiorczego odkrywania (rola relacji w koncepcji poczwórnej helisy) i ich znaczeniu w kształtowaniu specyfiki koncepcji inteligentnej specjalizacji. Ta część rozdziału drugiego w mojej ocenie jest dobrze zredagowana i zasługuje na pozytywną ocenę. Należy jednak zwrócić uwagę, że brakuje w niej czytelnego i jednoznacznego uzasadnienia dla przyjętego toku postępowania badawczego i oparcia

go na analizie stopnia zakorzenienia i otwartości regionu/specjalizacji i jego/ich związku z procesem przedsiębiorczego odkrywania. Całość rozdziału teoretycznego podsumowują wnioski z przeglądu teorii i koncepcji rozwoju. Niestety w większym stopniu, w mojej ocenie, nie stanowią one autorskich ustaleń Doktorantki lecz są zapożyczone od innych autorów i mogłyby być w tej formie przedstawione bez wcześniej przeprowadzonych w analizowanym rozdziale ustaleń. Szkoda, że podsumowanie rozdziału teoretycznego nie zostało przygotowane w formie modelu konceptualnego stanowiącego podstawę dla dalszej analizy empirycznej, a całość odniesień między teorią a empirią została sprowadzona do zwrócenia uwagi w ostatnim zdaniu rozdziału drugiego (str. 44) na dwie części rozdziału empirycznego pracy – odpowiednio rozdział 5.1 w którym analizuje się zakorzenienie inteligentnych specjalizacji w gospodarkach regionów Polski Wschodniej oraz rozdział 5.2, w którym analizuje się otwartość i poziom współpracy wewnątrz i na zewnątrz tych regionów z ukierunkowaniem na proces przedsiębiorczego odkrywania ich specjalizacji.

Rozdział 3 – *Inteligentne specjalizacje w politykach Unii Europejskiej* – stanowi kompletne, interesujące i dobrze syntetyzujące studium przedstawiające znaczenie tej koncepcji w praktyce gospodarczej Wspólnoty. Punktem wyjścia analizy jest charakterystyka ewolucji polityki innowacyjnej w Unii Europejskiej uwzględniająca uszczegółowienia ukierunkowane na genezę i przemiany polityki naukowej Unii Europejskiej w latach 1984-2020 oraz politykę regionalną Unii Europejskiej w latach 1989-2020. Wartościową częścią omawianego rozdziału jest identyfikacja miejsca inteligentnych specjalizacji w dokumentach europejskich, która mogłaby jednak być uzupełniona o ich zestawie dołączone do pracy w formie tabeli lub załącznika.

Rozdział 4 – *Inteligentne specjalizacje w Polsce* - stanowi de facto odpowiednik poprzedniej części pracy odniesiony do stanu i perspektywy krajowej po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Zakres przeprowadzonej analizy, w tym poziom jej szczegółowości oraz wewnętrznego uporządkowania oceniam jako prawidłowy. Na wyróżnienie zasługuje przyjęty w analizie układ trzech poziomów przestrzennych: krajowego, ponadregionalnego oraz regionalnego z dodatkowym wyszczególnieniem Polski Wschodniej jako zasadniczego obszaru analizy w ocenianej pracy. Zaprezentowane ustalenia w kompleksowy, a zarazem syntetyczny sposób z jednej strony identyfikują ustalenia odnoszące się do inteligentnych specjalizacji na każdym

z rozpatrywanych poziomów w Polsce, a drugiej strony uwidacznia wiele sprzeczności i niekonsekwencji wynikających z braku koordynacji i relatywnie niskiej jakości instytucji odpowiedzialnych za programowanie oraz wdrażanie przedmiotowego procesu. W konsekwencji ta część pracy cechuje się dużą wartością poznawczą, stanowiąc wraz z rozdziałem 3 ważne tło kontekstowe dla szczegółowej analizy empirycznej, której wyniki Autorka zawarła w rozdziale 5.

Rozdział 5 – *Inteligentne specjalizacje Polski Wschodniej – łącząc tradycję z otwartością* – stanowi zasadniczą część ocenianej pracy zbierającą większość wyników empirycznych przeprowadzonego w niej badania. Jego struktura wewnętrzna została podporządkowana przyjętemu na wstępie założeniu o szczególnym znaczeniu dla implementacji inteligentnych specjalizacji w regionie ich stopnia zakorzenienia oraz ich stopnia otwartości. W pierwszej części analizy Autorka dokonuje oceny i weryfikacji ustaleń rozdziału 4.4, w którym dokonała przeglądu przyjętych oficjalnie i formalnie przez regiony Polski Wschodniej inteligentnych specjalizacji. Analiza rozpoczyna ocenę stopnia zakorzenienia inteligentnych specjalizacji na rozpatrywanym obszarze badań. Proces ten składa się z kilku etapów. W pierwszym na podstawie prostej analizy statystycznej przeprowadzona została ocena stanu i zmian specjalizacji gospodarczej regionów. Na tym tle wykorzystując metodę wskaźnikową, w kolejnym kroku, Doktorantka przeprowadziła identyfikację i ocenę potencjału gospodarczego przyjętych przez regiony specjalizacji, zwracając szczególną uwagę na charakter i kondycję ekonomiczną funkcjonujących na tym obszarze inicjatyw klastrowych oraz strukturę absorpcji środków UE ukierunkowanych na wspieranie działalności innowacyjnej w latach 2007-2013. W trzecim kroku, Autorka na podstawie podstawowych metod analizy ilościowej dokonała identyfikacji i charakterystyki potencjału naukowo-badawczego rozpatrywanych regionów, oceniając stopień zgodności jego profilu z przyjętymi inteligentnymi specjalizacjami. Całość analizy stopnia zakorzenienia inteligentnych specjalizacji regionów Polski Wschodniej została zakończona przeglądem ich uwzględnienia w założeniach dokumentów strategicznych ukierunkowanym na analizę ewolucji przyjętych w nich priorytetów gospodarczych i ich stopnia zgodności ze specjalizacjami inteligentnymi. Druga część ocenianego rozdziału podporządkowana została ocenie otwartości potencjału gospodarczego Polski Wschodniej oraz współpracy wewnętrznej występującej na tym obszarze, która w ramach procesu przedsiębiorczego odkrywania doprowadziła do identyfikacji specjalizacji inteligentnych. W pierwszej

części przedstawiono analizę stopnia otwartości regionów Polski Wschodniej, które dobrze osadzono na tle dotychczasowego dorobku literatury, proponując autorskie podejście bazujące na syntetycznym wskaźniku otwartości województw opracowanym przy wykorzystaniu metody odległości od wzorca i przyjętego zbioru wskaźników. W drugiej części dokonano charakterystyki procesu identyfikacji inteligentnych specjalizacji przeprowadzonych w badanych województwach zwracając szczególną ocenę na stopień zgodności tego procesu z modelowymi założeniami koncepcji inteligentnych specjalizacji przy uwzględnieniu specyfiki polskich regionów peryferyjnych. Ważną wartością tej części pracy jest systematyzacja zastosowanych modeli przedsiębiorczego odkrywania, a następnie szczegółowa analiza form zaangażowania interesariuszy w ten proces, struktury i charakteru interesariuszy oraz rodzaju i zakresu zgłaszanych uwag. Całość analizy kończy krótkie podsumowanie zwracające uwagę na główne trudności występujące w analizowanym procesie przedsiębiorczego odkrywania inteligentnej specjalizacji. Omówiony rozdział empiryczny, w mojej ocenie, posiada bardzo dużą wartość poznawczą. Uzyskane i zaprezentowane wyniki dostarczają unikalnej wiedzy na temat procesu wyłaniania specjalizacji inteligentnych w warunkach najślabszych ekonomicznie polskich regionów. Niekwestionowaną wartość poznawczą tej części pracy osłabiają niestety deficyty metodologiczne wynikające z jej bardzo ograniczonego powiązania z częścią teoretyczną oraz braku systematyzacji przeprowadzonego postępowania badawczego, co zasadniczo utrudnia odbiór i pełną interpretację wyników oraz stwarza miejscami wrażenie przypadkowości.

Całość pracy kończy rozdział – *Podsumowanie* – w którym Autorka w pierwszej kolejności uzasadnia pozytywną weryfikację sformułowanych na wstępie dwóch hipotez szczegółowych, a następnie formułuje kilka ogólnych wniosków, które w większości mają charakter rekomendacji możliwych do wykorzystania przez władze samorządowe. Co zaskakujące bez rozstrzygnięcia pozostawiono weryfikację hipotezy głównej. W mojej ocenie w podsumowaniu brakuje również spojrzenia prognostycznego, pokazującego opinie Autorki na temat dalszego funkcjonowania inteligentnych specjalizacji na rozpatrywanym obszarze i wynikających z tego konsekwencji dla rozwoju regionów, w okresie kolejnej perspektywy programowania i realizacji unijnej polityki spójności.

Obok wskazanych powyżej uwag merytorycznych należy również zwrócić uwagę na warstwę redakcyjną pracy. Oceniana rozprawa została napisana poprawnym językiem i charakteryzuje się starannością edytorską. Pomimo tego należy zwrócić uwagę na jej drobne braki redakcyjne, które zwłaszcza w przypadku publikacji, powinny być skrupulatnie wyeliminowane. Wśród uwag redakcyjnych należy zauważyć:

- konieczność dopracowania materiału kartograficznego i graficznego w zakresie kompletności opisu legend, jakości skanów (np. mapa 1 i 2, str. 6) oraz jego redakcji i rozmieszczenia na stronie (np. rycina 1, str.15),
- potrzebę usunięcia wolny przestrzeni na stronach wynikające z ustawień edytora tekstu oraz formatowania tekstu z elementami graficznymi lub zestawieniami tabelarycznymi (np. str. 20, str. 35, str. 38, str. 66., str. 125, str. 127, str. 135, str. 140),
- możliwość rezygnacji z powszechnego korzystania z funkcji pogrubienia tekstu w celu zwrócenia uwagi czytelnika na najważniejsze treści i hasła, co w mojej ocenie jest zbędne,
- możliwość usystematyzowania bibliografii przy wykorzystaniu kilku najważniejszych kategorii źródeł, przykładowo: prace naukowe, raporty i opracowania, źródła prawa, etc.

Łączna ocena pracy, pomimo wskazanych jej deficytów, jest pozytywna. Decydują o takiej ocenie przede wszystkim:

- aktualność i ważność problemu badawczego,
- duża szczegółowość faktograficzna, w obszarze charakteryzującym się istotnymi brakami informacyjnymi oraz utrudnionym dostępem do danych,
- systematyzacja podstaw teoretycznych związanych z innowacjami oraz przedsiębiorczym odkrywaniem jako ważnymi elementami koncepcji inteligentnej specjalizacji,
- syntetyczna i kompleksowa analiza procesu wdrażania koncepcji inteligentnych specjalizacji w Polsce na poziomie: krajowym, ponadregionalnym i regionalnym,
- autorska propozycja analizy otwartości gospodarek regionalnych opierająca się na syntetycznym wskaźniku otwartości,

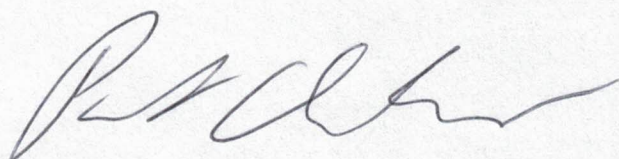
- wartościowa analiza procesu przedsiębiorczego odkrywania inteligentnych specjalizacji w warunkach polskich regionów peryferyjnych

Kończącą ocenę pracy obniżają natomiast deficyty wskazane w treści niniejszej recenzji, wśród których do najistotniejszych zaliczyć należy:

- brak celu metodologicznego,
- brak zdefiniowanego i zaprezentowanego na wstępie pracy całościowego postępowania badawczego, przy jednoczesnym odstępianiu od wykorzystania schematów analitycznych odnoszących się do jego poszczególnych etapów,
- niewystarczające odniesienia do podstaw teoretycznych regionu ekonomicznego stanowiącego podstawowy poziom przestrzenny dla przeprowadzonego w pracy postępowania badawczego,
- brak głębszego uzasadnienia teoretycznego dla przyjętego układu analizy opartego na ocenie stopnia zakorzenienia i otwartości w relacji z procesem przedsiębiorczego odkrywania specjalizacji eksponowanym w tytule pracy,
- brak weryfikacji hipotezy głównej przy rozstrzygnięciu i uzasadnieniu spełnienia hipotez szczegółowych.

Uwzględniając całość powyższych uwag stwierdzam, że praca doktorska Pani Magister Klaudii Peszat spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim przez Ustawę z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym (Dz. U. Nr 65/2003, poz. 595, z późn. zm.). W związku z tym stawiam wniosek o przyjęcie pracy doktorskiej Pani Magister Klaudii Peszat przez Radę Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Poznań, 10 września 2018 r.

dr hab. Paweł Churski, prof. UAM